

BR CLARENTIUS VAN DER WIJNGAART
geboren te Rotterdam op 18 augustus 1914
overleden te Dongen
op 8 juli 2000

Br. Clarentius was vóór en boven alles een bijzonder vrome man bij wie het héél duidelijk was dat hij het leven zag als een reis die moest voeren naar de eindbestemming van iedere mens: het eeuwige leven bij God.

Consequent als Clarentius was, richtte hij zijn leven dan ook zó in, dat dit in alle opzichten beantwoordde aan zijn visie op het aardse bestaan: alles hier op deze wereld heeft maar een zéér betrekkelijke waarde en het is min of meer dwaas om je daaraan te hechten. Clarentius was daarom uit principe sober in alles: kleding, bezittingen, eten en drinken en zelfs in zijn belangstelling voor de buitenwereld.

Zijn gerichtheid op het “enig noodzakelijke”, maakte dat hij het niet zo graag zag dat vanaf de zestiger jaren de mensen en ook zijn medebroeders, zich langzaam maar zeker ontdeden van wat zij als onnodige en knellende regels ervoeren. Hij verzette zich echter niet en gunde iedereen de vrijheid om het eigen leven in te richten naar eigen smaak, maar verlangde wel dat hem dezelfde vrijheid gegund werd.

Naast dit alles was Br. Clarentius ook een mens die zijn hele leven lang zich optimaal verdienstelijk maakte. Hij had van God vele talenten meegekregen en die heeft hij met veel ijver en ook met veel succes gebruikt. Hij behaalde na zijn examen voor onderwijzer nog de akten L.O. Frans, Duits en Tekenen en de akte M.O. Geschiedenis. Elf jaar was hij werkzaam in Vught als onderwijzer aan de lagere school en daarna tot zijn pensionering, als leraar aan Mulo en Kweekschool in Dongen.

Zijn congregatie, die de combinatie van vroomheid, wijsheid en pedagogisch talent in Clarentius onderkende, belastte hem met de zorg voor de “nieuwkomers”, eerst 3 jaar in het scholastikaat en daarna 5 jaar in het noviciaat.

Br. Clarentius werd langzaam maar zeker oud. Hij bleef echter bijna tot het laatst gezond en vief van geest en lichaam. Steeds vaker kon men hem stil en alleen aantreffen in de kapel waar hij dagelijks urenlang verbleef en zich onderhield met zijn Schepper.

Wij zijn ervan overtuigd dat God Zijn trouwe dienaar inmiddels heeft opgenomen in Zijn rijk waarnaar Clarentius zijn hele leven lang heeft uitgezien.

A.v.W.